

1603 год. той изпратилъ за Дубровникъ на двама свои сънародници 94 човала вълна, фино качество. Последната била продадена за 125,780 аспри равни на 1572 $\frac{1}{2}$ дубровнишки дукати¹⁾. Разликата между покупната и продажна цѣна на тази вълна била повече отъ двойна. Почти сжщото количество вълна — 90 човала била закупена следующата година само за 47,000 аспри. Тя била доставена отъ с. Ботунецъ, Софийско и отъ Златица по разни цѣни. Тази, която била отъ Софийско, била нечиста вълна (*lana bruta*), поради това и цѣната ѝ била доста низка. Доставчици на Рести сж били разни турци²⁾.

Отъ даннитъ въ търговската книга на Рести се установява, че главенъ експортенъ центръ на вълна отъ българскитъ земи е била подбалканската областъ отъ Златица до София, т. е. онѣзи мѣста, гдето най-много било развито скотовѣдството. Най-близкото тържище на тази областъ билъ градътъ София. Поради това вълната, която обикновено Рести изнасялъ за Дубровникъ, носила названията „софийска“ и „златишка вълна“.

Вълната била опакована въ голѣми човали (*sacca*). Кириджитъ пренасяли на единъ пжтъ по нѣколко десетки бали. Най-голѣмитъ партиди вълна, предназначени за износъ, не надминавали 100 човала. Рести изнасялъ всичката вълна за Дубровникъ по сухо. Въ неговата книга нито веднажъ не е упоменато да се е изнасяла вълна презъ Родосто. Обикновено отдѣлнитъ партиди се продавали на дубровнишкия пазаръ, гдето посредници я преизнасяли за Анкона и Венеция. Тъй като най-важния експортенъ артикулъ за Рести сж били кожитъ, съ износа на вълна сж били ангажирани мнозина други дубровчани въ София. Все пакъ Рести ималъ средно не по-малко отъ $\frac{1}{10}$ часть отъ общия износъ на вълна отъ софийското тържище. Тукъ живѣли доста активни дубровнишки търговци, нѣкои отъ които образували съдружия, съ търговци, живущи въ Венеция и Анкона. Други имали тамъ само постоянни посредници. Изглежда, че Венеция, която внасяла най-много платове въ българскитъ земи, е употребявала голѣмо количество вълна отъ български произходъ. Венецианскитъ пазаръ представлявалъ главното тържище на вълна за всички области на Турската империя.

Значението на Венеция като първостепененъ пазаръ на вълна отъ българскитъ земи се потвърждава отново отъ едно завещание отъ 1612 г. Пловдивскитъ търговецъ Марко Раосавичъ, който тргувалъ съ София, Одринъ и други градове, поддържалъ постоянни търговски връзки съ Дубровникъ и Венеция. Заедно съ своитъ съдружници той изнесълъ за Венеция само въ една пратка 119 човала вълна, смѣтката по която не била приключена въ момента, когато писалъ завещанието³⁾.

¹⁾ „1603. Gio Gligevic e Antonio Sulle deve dare addi 28 di Dicembre aspri 125,780 per ducati 1,572 $\frac{1}{2}$ sono per ritratto netto di sacca 94 di lana fina mandatoli per via di Ragusa...“ Resti, f. 193.

²⁾ „1604. Lana fina di qui deve dare addi 15 Giugno aspri 47,100 sono per... lana bruta in sacca 90 compra qui in Botunez e da Suliman Caus e per mano di Curt dalli Daut cini in Slatiza...“ п. т. 195.

³⁾ „le robbe e gl'effetti della compagnia sono sacca cento e dicinove di lana, mandate in Venezia...“ Test. т. 55 ф. 82 v^o сл.